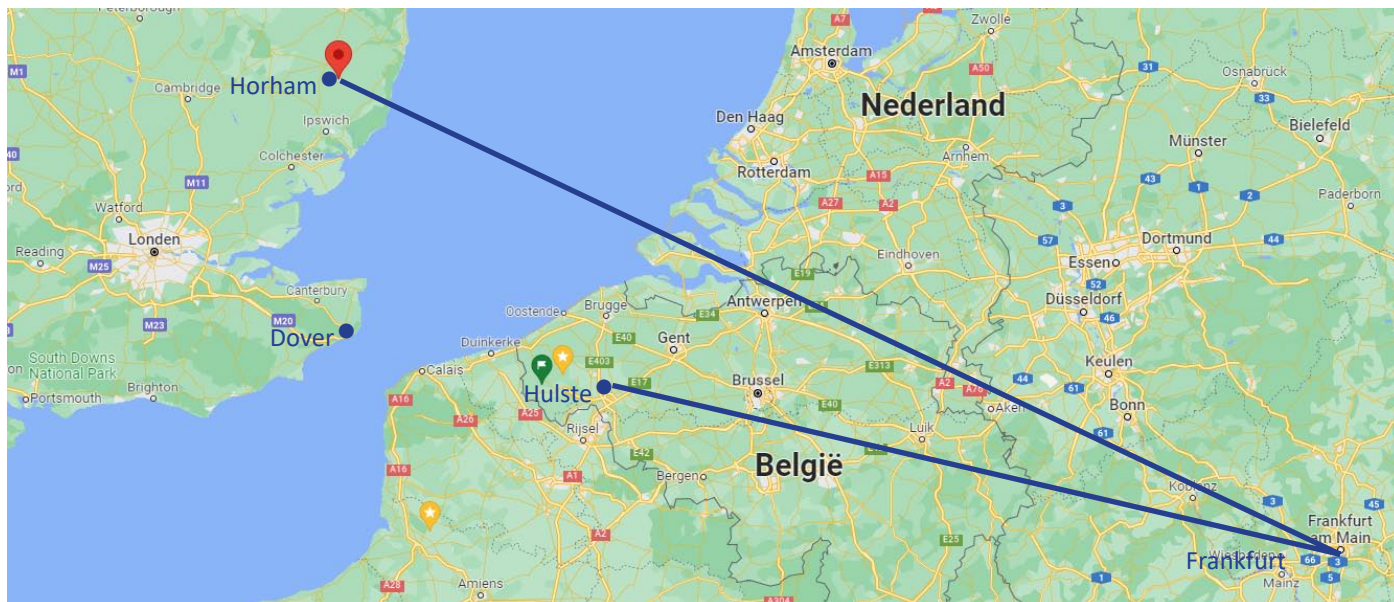

Oltid ievers...

Horham (GB) - Frankfurt am Main (D) - Hulste

deel 1

Het verhaal van de Amerikaanse bommenwerper B.17G

Zaterdag 29 januari 1944:

De Amerikaanse 8th Air Force voert zijn eerste dagraid van het jaar uit op Frankfurt am Main. Meer dan 1000 bommenwerpers en 500 jagers namen aan die aanval deel.

Eén van hen was de B-17G, het *vliegende fort*, van Luitenant Andrew Roznetinsky. Hij was om 8 uur 's morgens, samen met de 9 andere bemanningsleden opgestegen in Horham, een luchtmachtbasis in het zuidoosten van Engeland en dropte rond 11 uur zijn bommen op de Duitse industriestad Frankfurt. Bij het terugkeren liep het mis. Even buiten de doelzone kreeg het toestel een aantal voltreffers. De romp stak vol gaten, de radio was buiten gebruik, de brandstofmeters waren stuk, een deel van de elektrische leidingen was vernield, het bommenluik kon niet meer dicht en motor nummer 4 stond in brand. Met open bomluiken die werkten als luchtremmen en op drie motoren raakte het vliegtuig achterop. Daarop besloot Roznetinsky van zijn route af te wijken en de kortste weg naar Engeland te nemen en zo een poging te wagen om over het Kanaal in Dover te geraken.

Maar de Luftwaffe had hem in het vizier. Bezuiden Brussel werd de gehavende bommenwerper door een zwerm Focke-Wulf-jachtvliegtuigen aangevallen en was nog slechts een brandende fakkel.

Hulste, diezelfde dag rond 12.30 uur 's middags:

Paul Vanlerberghe (°1925 - † 2014), toen dus 18 jaar, woonde op een hoefetje op de Potteriehoek, beneden Hoog Wallegem. Hij vertelt: *ik en mijn vader staan buiten en we zien een vlieger komen en in plaats dat hij van Ingelmunster kwam vloog hij in de andere richting., Ja - zegt mijn vader-, dat is er een die het gehad heeft, Er zat een gat in de cabine, er hing een deur open waardoor de bommen moesten gegooid worden, er was een stuk uit zijn staart en zijn rechtervleugel stond in brand. Hij zat nog redelijk hoog en hij vertraagt en er springt er een uit, en een tweede en een derde, maar hij was rap naar beneden aan 't gaan. Tomme - zegt mijn vader - hij gaat juist de molen meehebben, maar hij passeerde er juist naast en als hij het hof van Demareets gepasseerd was springt er nog een uit en mijn vader zegt: ja deze heeft het gehad, maar op 't laatste moment gaat zijn parachute toch nog open. Die vlieger lag met zijn neus over de oever van de vaart en die piloot heeft zodanig lang gewacht dat hij bijna op die vlieger beneden kwam en... in plaats van zijn parachute op te rollen, zoals ze gewoonlijk deden, heeft hij snel zijn harnas losgedaan en hem in het vuur gesmeten.*

Ook Joël Vancoillie was getuige van de crash. Hij was toen 14 jaar en zat in de zevende klas. Zijn thuis was in de Oostrozebeeksestraat, de herberg De Voyageur. Toen hij het vliegtuig zag neerstorten repte hij zich naar de plaats van het ongeval.

Wordt vervolgd.

[SH]

© www.hulste.info - 2021

[disclaimer]